

Zpravodajství z radnice

Kultura

Okénko do historie

Mateřinky

Ze školních lavic

Sport

Zpravodaj

číslo 2/2015

Zpravodajství z radnice

Vážení spoluobčané,

letošní krásné a slunné léto pomalu, ale neúprosně opouští svou vládu, blíží se podzim, tak doufejme, že i ten nás mile překvapí svým příznivým počasím. Začal nový školní rok a my vám přinášíme informace o dění v našem městyse také z měsíců minulých.

Jak jsme vás informovali již v minulém čísle, městys na začátku roku obdržel finanční příspěvky z Ministerstva pro místní rozvoj na havarijný sesuv v Malé Vranči a dva mosty přes potok Vranča a potok Babínek, které byly poškozeny povodní v červenci 2014. Firmy, které zakázky vyhrály, již začaly s pracemi na konci července ve Vranči. Most přes potok Babínek, je v létě hodně frekventovaný, proto se s pracemi čekalo až na začátek září, kdy bude po dovolených.

Dotace na chodník

V dubnu letošního roku jsme obdrželi dobrou zprávu i ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Získali jsme dotaci na výstavbu bezbariérového chodníku s autobusovým zálivem na Čubově. Dotace ve výši 4.091.000,- Kč musí být vyčerpána do konce roku 2015, proto se již na chodníku pilně pracuje. Přesto, že je zde dopravní provoz omezen na 30 km v hodině, někteří řidiči zde projíždějí i 90 km rychlostí za hodinu. Apelujeme na chodce, aby dbali zvýšené pozornosti při pohybu ve vozovce a zároveň nevstupovali na staveniště, kde by mohlo dojít k úrazu. Firma, která stavební práce provádí, nám přislíbila, že práce dokončí v co možná nejbližším termínu. Celkové náklady na tento úsek chodníku nás vyjdou zhruba na 5,8 mil. Kč. 1,8 milionu Kč zaplatíme z rozpočtu městyse na dofinancování i z tohoto důvodu již nepokračujeme s jiným úsekem výstavby chodníku na Čubově.

Řešení bioodpadu

Úspěšní jsme byli s dotací i ze SFŽP, odkud jsme obdrželi příspěvek ve výši 2.120.580,- Kč na pořízení vozu k likvidaci biologicky rozložitelného odpadu a na zakoupení štěpkovače, kontejnerů a kompostérů. V současné době probíhá veřejná soutěž o podání nejlepší nabídky. Od dubna letošního roku jsou totiž obce povinny třídit biologicky rozložitelný odpad. Svoz bioodpadu máme smluvně ošetřen s Městským bytovým podnikem Karolinka, který sváží vytřížený bioodpad z přistavených kontejnerů za Lidovým domem a na parkovišti u Domu s pečovatelskou službou. Odpad se odváží do karolinské kompostárny. Kompostárna je otevřena i pro občany Nového Hrozenkova, proto pokud byste se potřebovali zbavit biologicky rozložitelného odpadu, můžete jej do kompostárny zavést i individuálně.

Do kontejnerů na bioodpad můžete vhadzovat :

- zbytky ovoce a zeleniny, pečivo, kávové a čajové zbytky, skořápky, lepenky, papírové kapesníky, podestýlky domácích byložravých zvířat, posekanou trávu, listí, větve, zbytky zeleniny, piliny, hobliny, popel ze dřeva, peří, chlupy, vlasy, trus býložravých zvířat.

Do kontejnerů s bioodpadem nepatří:

- kosti, odřezky masa, kůže, stolní oleje a tuky, rostliny napadené chorobami, vykvetlé plevely, zbytky barev a laků, popel z uhlí a cigaret, exkrementy masožravých zvířat, časopisy a plasty.

Po nákupu kontejnerů a kompostérů z dotace, budou tyto rozmístěny na další místa v našem městyse. Informace o rozmístění kontejnerů je umístěna na úřední desce.

Terénní vůz pro hasiče

V celkové výši 300.000,- Kč jsme obdrželi další dotaci a to ze Zlínského kraje na pořízení zásahového dopravního automobilu pro jednotku Sboru dobrovolných hasičů. Vůz byl k vidění na oslavách 120. výročí založení sboru. Jedná se o pětimístný terénní automobil značky Ford Ranger, který má veškerou výbavu k zásahu. Naše výjezdová jednotka již automobil vyzkoušela v praxi a může konstatovat, že díky tomuto vozu, bude zase o něco rychlejší při zásahu. Děkujeme touto cestou Zlínskému kraji za poskytnutí dotace, bez níž bychom vůz nepořídili. Náklady městyse na dofinancování činily 290.000,- Kč.

Plynofikace hasičského domu

Další investiční akcí v letošním roce byla plynofikace hasičského domu, která právě skončila. V rámci plynofikace byl zakoupen nový plynový kotel k vytápění budovy, vyměnily se a osadily nové radiátory. Celá akce byla hrazena z rozpočtu městyse a to částkou cca 220 tisíc Kč.

Rekonstrukce ve školách

Rovněž naše příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola střed přes prázdniny provedly stavební úpravy v budovách. V Základní škole byly mimo jiné vyměněny rozvody elektrického vedení a zároveň se vyloučily a osadily nové vchodové dveře a nová okna v chodbách staré budovy. V Mateřské škole střed, se vyřešil problém se starým vnitřním výtahem, který slouží pro potřeby přepravy jídla z kuchyňky v přízemí do kuchyňky v prvním patře. Starý výtah byl vyměněn za nový.

Děkuji panu řediteli Mgr. Hašovi a paní ředitelce Zbrankové za provedení těchto náročných stavebních úprav.

Opravená cyklostezka Bečva

Nového položení asfaltového koberce se dočkala cyklostezka Bečva v Novém Hrozenkově, v úseku od lávky přes potok Brodská po přírodní koupaliště. Bio materiál, který byl na cyklostezce položen v době její výstavby, nespĺňoval normy. Povrch cyklostezky v tomto úseku se rozpadal, vznikaly zde nové trhliny, kde zatékala voda, tvořily se výtluky. Oprava byla provedena v rámci pětileté záruky firmou, která cyklostezku vybuďovala.

Revitalizace parku se odkládá

Neúspěch při získání finančního příspěvku jsme zaznamenali u podané žádosti na „Revitalizaci parku před Základní školou“. Převís poptávek na vyhlášenou výzvu byl tak veliký, že uspěla jen třetina uchazečů o dotaci. Projektovou dokumentaci máme nachystanou pro možné vyhlášení další výzvy v této oblasti.

Nové služby v městysi

V městysi jsme rozšířily další služby pro občany a tím je kurz šití, který probíhá v daných intervalech od 11. září 2015, každý lichý pátek od 15.00 do 18.00 hodin, a to ve zdravotním středisku. Více informací najdete na <http://www.kurzy-siti-renata.cz/aktualni-rozpis-kurzu.html> nebo na telefonním čísle 736 457 685.

Problém s volně pobíhajícími psy

Na závěr bych chtěla upozornit majitele volně pobíhajících psů, že jsme se domluvili s firmou, která provádí odchyt psů. Volně pobíhající pejsci budou tedy odchyceni a odvezeni do psích útulků.

Přeji vám, vážení spoluobčané, mnoho pěkných chvil prožitých v blízkosti svých příbuzných, hodně úspěchů osobních i pracovních a hodně sil v nastávajících podzimních a zimních měsících. S dalším vydáním zpravodaje bychom přišli zřejmě až v novém roce 2016.

Stanislava Špruncová, starostka

Kultura

Hrozenkov má novou Mistryni

Lenka Macečková z Nového Hrozenkova se letos stane jedním ze tří nositelů titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje. Ocenění získá za udržování znalosti a dovednosti nutné pro provozování tradičních rukodělných technologií.

Budoucí Mistryně se zabývá výrobou síťovaných čepců a je držitelkou značky Pravé valašské. Letošní držitelé titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje převezmou titul 6. října při slavnostním večeru ve Slováckém muzeu v Uherském Hradišti. Ocenění je veřejným uznáním a vyjádřením podpory pro jedince, kteří trvale žijí ve Zlínském kraji a snaží se udržet znalosti a dovednosti nutné pro provozování tradičních rukodělných technologií. Titul může být udělen výrobcům činným

v oborech tradiční rukodělné výroby, které jsou zásadním způsobem ohroženy, nebo jim přímo hrozí zánik. Uděluje se maximálně třem lauerátům v jednom kalendářním roce.

Letos titul získají Lenka Macečková z Nového Hrozenkova, a to za textilní techniku síťování (necování), síťovaný čepce a krojové součásti valašského kroje hotovené touto technologií, Marie Sekaninová z Topolné za drobné zvykoslovné předměty a vyškrabované kraslice a Antonín Hájek z Uherského Hradiště za práci se dřevem, soustružení a zdobení cínem.

„Letos nám dorazilo šest návrhů. Odborná komise potom bodově hodnotila jednotlivé nominace podle předem stanovených hledisek. Posuzovalo se zejména předávání dovedností

a zkušeností následovníkům, prezentace výrobků na veřejnosti, estetická hodnota, dodržování tradiční technologie, užití tradičního materiálu a tradiční úprava, uplatnění tradičního tvarosloví předmětu, čistota provedení a podobně,“ sdělil krajský radní Ladislav Kryštof, zodpovědný za oblast kultury.

(il)

Návštěva poutního místa v Provodově

Poutní místo Malenisko se nachází ve Vizovických vrších. Leží asi 1 km od Provodova a 7 km od Luhačovic. Poutní kostel je zasvěcen Panně Marie Sněžné. Vedle kostelíka je kaplička z roku 1865 a pod ní studánka se „svatou vodou“ (vlastní zázračný pramen je údajně pod oltářem kostela).

Poutní místo pochází z počátku 18. stol. Legenda vypráví, že mlynářka Anna Vlastovicová z Dolního provodovského mlýna trpěla těžkou oční chorobou. Ve snu se jí zjevil stařec, ukázal jí místo se studánkou na okraji lesa a řekl: „Zde je voda, která bude na přimluvu Boží uzdravovat nemocné na těle i na duši.“ Mlynářka si umyla oči vodou ze studánky a uzdravila se. Od roku 1712 sem putovali lidé ze

širokého okolí a mnozí prý byli rovněž uzdraveni. Dorota Jahodíková z Pašovic věnovala jako poděkování za uzdravení poutnímu místu obraz Matky Boží kojící. Obraz je jedinečný zejména svým námětem, který je v zemích na sever od Alp zcela ojedinělý a je umístěn v poutním kostele.

Toto poutní místo jsme navštívili s Denním stacionářem Slunečnice. V místním pohostinství nám byly zapůjčeny klíče od kostelíka, který jsme si tak mohli celý projít, společně se pomodlit a poděkovat Panně Marii Sněžné za hezkou poutní cestu a moc příjemný, slunečný den.

*Mgr. Ludmila Heriánová,
Charita N. Hrozenkov*

Cesta kolem světa - Nikaragua

Do zemí plných sopek a krás přírodního bohatství nás v Denním stacionáři Slunečnice svým živým povídáním a promítáním fotografií převedla cestovatelka s dobrodružným srdcem Jana Drobná. Její povídání o třech zemích ležících ve Střední Americe - Nikaragui, Panamě a Kostarice, bylo plné dob-rodružných zážitků.

Jana se na cestu vydala se svojí kamarádkou a cesta se bez velkých plánů dělá přesně podle jejich představ. Děvčata si prožila i napínavé chvíle, když například před setměním

musela přeplavat řeku plnou krokodýlů. Díky tomuto povídání jsme mohli nasát atmosféru těchto sluncem prozářených zemí, kde je slepicím namísto zrní sypán strouhaný kokos, zemí, kde se před mnoha lety Indiáni sžili se španělskými kolonizátory, zemí, kde přísně chránění lenochodi žijí v míru a klidu s místními obyvateli a kde papoušci jsou domácí mazlíčci v téměř každé rodině. Janě za temperamentem nabitě povídání moc děkujeme.

Mgr. Ludmila Heriánová

„Na chleba sa těžko dělá“

V pátek 14. srpna proběhla v areálu Památníku A. Strnadla pod tímto názvem poprvé ochutnávka chleba. Každý, kdo přišel včas, měl možnost ochutnat z 15 druhů chleba spolu s domácími dobrotami: sádlem, škvarky, cibulí, medem, povidly, domácími sýry i máslem.

O své zkušenosti se s námi přišel podělit i nám všem dobře známý pekař pan Jaroslav Kulčák, jehož chleba na ochutnávce, samo sebou, nechyběl. Povyprávěl nám o svých začátcích ještě se svým otcem, o procesu kvašení chleba a potřebné kvalitě surovin. Vzpomněl také na svou matku a její písničky, z nichž nám některé i zazpíval. Byla to krásná vzpomínka na staré časy.

K příjemné atmosféře večera přispěla i cimbálová muzika Kotula se svými písničkami a tanečníci folklórního souboru Ostřevka na závěr pořadu roztančili i obecen-

stvo. Na akci se přišlo podívat téměř 200 návštěvníků, o jejichž spokojenosti svědčilo i to, že poslední odcházeli až po 23. hodině. Akci jsme uspořádali ve spolupráci s Muzeem kardinála Štěpána Trochty ve Francově Lhotě, kde proběhla ochutnávka již v červenci, a Zvonici na Soláni, kde stejný pořad proběhne 12. září. Těm, kterým se akce líbila, můžeme už teď slíbit, že příští rok ji opět uspořádáme.

Současně zveme všechny do Památníku A. Strnadla na výstavu výtvarnice Mirky Filipové „Kresba, malba, textilie, keramika, šperk“, jejíž výstava potrvá do konce října. V Informačním centru je až do konce února k vidění výstava „Toč se, kolovrátku“, která pojednává o zpracování přírodních vláken na Valašsku. Připravili jsme ji ve spolupráci s Muzeem regionu Valašsko.

Jana Krystyníková, foto: Martin Valíček

Valašská svatba přitahuje pozornost

Osmý díl cyklu Lidová svatba nabídl v květnu v rámci festivalu Muzejních nocí uherskobrodské Muzeum J. Á. Komenského. Rekonstrukci valašské svatby z Nového Hrozenkova připravil a v prostoru atria předvedl folklorní soubor Hafera. Radost ze starodávné hrozenkovské svatby přinesla Hafera v srpnu také rožnovským divákům, kteří měli možnost zhlédnout vystoupení v příjemném prostředí skanzenu.

Návštěvníky pořadu poprvé přivítal nový ředitel uherskobrodského muzea Miroslav Vaškových těmito slovy: „Původní muzejní noci tak, jak byly před lety koncipovány mezinárodní muzejní federací, měly veřejnosti více přiblížit hmotné nebo nehmotné kulturní dědictví. Brodské muzeum je mimo jiné velmi významnou pamětovou institucí, takže poměrně dost intenzivně se zabývalo a zabývá dokumentací lidové tvorby, zvyků a obyčejů. Jedním z nich je právě tento pořad věnovaný svatbě.“

Valašská svatba z Nového Hrozenkova začala v Uherském Brodě příchodem družiny k domu nevěsty, kde řečníci pronášeli promluvy se žádostmi o vydání pravé nevěsty. Následovalo požeňání rodičů a odchod do kostela. Po příchodu svatebního průvodu na hostinu předvedl soubor novohrozenkovské tance. Tři mladí tanečníci pak zatančili specifický valašský tanec ODZEMEK. Nejkrásnější součástí svatby byla ukázka čep-

ni nevěsty a závěr patřil bohaté hostině, tanci a veselí.

Také Valašská dědina v rožnovském skanzenu se stala 23. srpna svědkem starobylé hrozenkovské svatby. Hlediště bylo opět plné a díky Hafeře, jejím tanečnickům i muzikantům je zase o několik desítek obdivovatelů hrozenkovského folkloru a kroje víc. Na vystoupení se podílel také folklorní soubor Ostřevka, Javořina a cimbálová muzika Bača.

(il, mš, foto: Jaroslav Maceček)

Hrozenkovští hasiči dostali k narozeninám prapor

Druhou srpnovou sobotu si dobrovolní hasiči z Nového Hrozenkova připomněli 120. výročí založení svého sboru. Oslavy se nesly v slavnostním duchu a jejich součástí byl také zajímavý doprovodný program.

Dopolední část programu odstartoval koncert dechové hudby Nového Hrozenkova, který příjemně naladil sjíždějící se hosty i členy okolních hasičských sborů, kteří se oslav rovněž zúčastnili. Na výroční schůzi přednesla starostka SDH Nový Hrozenkov Jana Kysučanová zprávu, která připomněla historické zlomové okamžiky sboru a podrobněji se věnovala dění ve sboru za posledních pět let. Vrcholným okamžikem slavnostní schůze se stalo předání čestného praporu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, který zástupci novohrozenkovských hasičů převzali z rukou předsedy krajské kontrolní a revizní rady Josefa Juráně a starosty OSH Vsetín Jaromíra Polanského. „Praporu si velmi vážíme. Je to ocenění nejen našeho sboru, ale především práce všech členů, kteří ročně stráví desítky hodin dobrovolnou prací pro ochranu zdraví i majetku svých spoluobčanů,“ připomíná velitel SDH Nový Hrozenkov Karel Čaník.

Odpoledne se slavnostní průvod uniformovaných hasičů v čele s dechovou hudbou vydal na pochod městysem. Na prostranství před Lidovým domem si mohli zájemci prohlédnout historickou i soudobou hasičskou techniku. Byla zde např. k vidění staříčká ruční koňská stříkačka z dob počátku působení

sboru, ale i nejmodernější zásahová vozidla, která zde vystavovaly okolní sbory. Hrozenkovjané se pochlubili novým terénním zásahovým vozidlem Ford Ranger, který zakoupil městysem pro hasiče za podpory dotace Zlínského kraje. „Tento automobil je určen k rychlým zásahům v nepřístupném terénu, např. při požárech lesních porostů,“ dodává velitel Karel Čaník. Závěr oslav patřil vystoupení Kysuckých heligonkářů a volné zábavě.

(il)

Foto: Starostka SDH Nový Hrozenkov Jana Kysučanová přebírá čestný prapor

Vranečka se mezi nejlepšími soubory Valaška neztratila

Letos v dubnu se náš soubor Vranečka zúčastnil přehlídky dětských valašských souborů ve Vizovicích s pásmem her nazvaným „Na Hučáka“. Všech 38 dětí pásmo poctivě nacvičovalo celý rok a my vedoucí jsme napjatě očekávali, jak se jim vystoupení povede.

Oblastní kola přehlídky se uskutečnila začátkem dubna a zúčastnilo se jich na 40 dětských souborů z celého Valaška. Naše děti zaujaly porotu natolik, že jejich výkon ocenila vybráním Vranečky

mezi 12 nejlepších souborů Valaška na regionální přehlídce do Rožnova pod Radhoštěm. Když jsme dětem v autobuse oznámili verdikt poroty, ozvalo se hromové „HURÁ!“ Vystoupení v rožnovském areálu „Dřevěného městečka“ jsme si všichni moc užili.

My vedoucí jsme si potvrdili, že máme v souboru výborné tanečníky, zpěváky a také herce a budeme se snažit na příští přehlídku sestavit takové pásmo, se kterým budeme moci bojovat i o účast v celostátním kole.

Tímto děkujeme všem dětem za píli a snahu, vedení obce a školy za podporu a také všem rodičům za pomoc při přípravě i při vystoupeních.

V letošním školním roce oslaví soubor Vranečka už 10. výročí založení a při této příležitosti chystáme ve spolupráci s několika dalšími soubory pro naše příznivce folklórní vystoupení, které se uskuteční v březnu.

Všechny vás srdečně zveme.

*Za vedoucí DFS Vranečka
Jana Krystyníková*

Vystoupení Jiřího Helána

V pátečním květnovém podvečeru jsme měli možnost se zúčastnit dalšího z řady koncertů pořádaných Charitou Nový Hrozenkov pro veřejnost. Po loňských setkáních s Josefem Zímou a Hradišťanem naše pozvání tentokrát přijal pan Jiří Helán, dlouholetý zpěvák souborů Moravanka a Moravěnka.

Denní stacionář Slunečnice uspořádal jeho vystoupení k Mezinárodnímu dni rodiny, který připadá

na 15. květen. Jiří Helán nás se svými čtyřmi kolegy provedl pomyslným vlakem z jihu Moravy až k nám na Valašsko a zpíval písničky z míst, kterými jsme „projížděli“. A protože mají i širší muzikantský záběr, zahráli také blok z populárních písní 60. a 70. let. Všechno, co hráli, jsme znali, a tak jsme brzo zpívali s nimi. Pan Helán mezi slokami bral do kola ženy z obce a diváci se postupně i roztancovali. Záměrem vystoupení bylo vytvořit pro lidi pohodu, a ta tu opravdu byla. Přispěly k ní i koláče nachystané na stolech, k nimž si lidé objednávali víno a na co kdo měl chuť. Takže když se na konci Jiří Helán zeptal:

„Tak byla pohoda?“, mohlo obecenstvo upřímně zvolat: „Ano!“ a „Byla!“.

Dana Žáková

Okénko do historie

Malé ohlédnutí za hasičskou historií

Letos uplynulo rovných 120 let od založení dobrovolného hasičského sboru v Novém Hrozenkově. Za tu dobu pomohli naši hasiči stovkám rodin zachránit majetek, zdraví a mnohdy i život. Pojdme se tedy společně ohlédnout za nejzajímavějšími okamžiky jejich historie.

Ještě v 19. století byla většina chalup v Novém Hrozenkově postavená ze dřeva, a proto bylo nebezpečí vzniku požáru velmi vysoké. Stačila neopatrnost při svícení loučemi, jiskra z otevřeného ohniště, odpalek z fajky či převržená petrolejová lampa a červený kohout se pustil do zkázonosného díla. Oheň se šířil velmi rychle, a když chytila šindelová střecha, byla naděje na jeho uhašení většinou marná. Oheň se hasil svépomocí, kdo měl zdravé ruce a nohy, pomáhal nosit vodu v putýnkách z potoka, nebo alespoň vynášet ven věci. Nikdy nebyl zaznamenán případ, že by se při požáru cokoli ztratilo. Okrást souseda v neštěstí byl neodpustitelný zločin.

Na Horňansku shořelo 10 chalup

Lidé se snažili požárům předcházet alespoň tím, že budovy stavěli dál od sebe, aby poněkud zmírnili riziko přenosu požáru na sousední domy. Jenže na přelomu století začala zástavba značně houstnout, a nebezpečí požárů se zvýšilo. Byl si toho vědom i tehdejší starosta Josef Orság (Vranec), který přesvědčil zastupitelstvo, aby

byly zakoupeny dvě ruční stříkačky. Stroje byly uskladněny ve stodole, která stávala vedle činžovního domu na bývalém koupališti. Starosta měl v úmyslu vycvičit skupinu občanů, která by se o stříkačku starala a věnovala se její obsluze, ale jeho plán se neseskal s porozuměním. Hořce toho zalitovali obyvatelé Horňanska, když se zde roku 1895 rozšířil velký požár, který zachvátil deset stavení. Ukázalo se, že nikdo neumí se stříkačkou zacházet, a tak voda netekla vůbec, nebo chybným složením hadic vytekla příliš brzy.

Hašení se zúčastnil i místní učitel Vilém Weishammer, a když viděl, jaké potíže mají lidé s obsluhou strojů, umínil si, že sám sestaví a vycvičí pomocnou četku hasičů. Zájemce pozval do hostince na Brodské, kde je poučil o hasičské myšlence. Jeho řeč padla na úrodnou půdu, a tak byl v srpnu roku 1895 založen dobrovolný sbor hasičů v Novém Hrozenkově. Přihlásilo se celkem 40 mužů, které Weishammer rozdělil do dvou družstev – v jednom bývalí vojáci a v druhém nevojáci. Starostou sboru byl zvolen Josef Orság (Bitalovský) a náčelníkem Vilém Weishammer.

Chalupa neshořela, majitel se přesto neradoval

V roce 1896 byla zakoupena dvoukolová stříkačka firmy Smékal za 1200,- korun a později i čtyřkolová firmy Straťek. Hasiči cvičili opravdu poctivě, což

se také ukázalo při prvním požáru roku 1898. Hořelo na Čubově u Targačů, šlo o staré dřevěné stavení, které jeho majitel vysoko pojistil a pravděpodobně i sám zapálil. Hasiči včas zasáhli, a tak k malé radosti majitele chalupa neshořela. Hned při druhém zásahu se ale zranil František Orság (Pavlovský), když mu při hašení stájl u Vraneců na Vrančí uklouzl žebřík.

Někdy byly zásahy velmi náročné. Např. když v roce 1900 vypukl požár na Čubově u Bernáta, museli jet v dubnu se stříkačkami na saních, tolik napadlo sněhu. K tragickým patří požár stáje u Kulků, při němž uhořely krávy, které byly pevně přivázány drátem ke korytům, a proto nemohly být včas vypuštěny ven. Má se za to, že oheň byl založen úmyslně, neboť dobytek byl velmi vysoko pojištěn.

Zdivo shořelo, dřevo zůstalo. Zázrak?

Psal se rok 1916, když v hostinci u Kulků vypukl požár. Hořelo v noci a velký mráz (-26 stupňů) komplikoval záchranné práce. Voda, která se táhla až od Bečvy, zamrzla v hadicích po celé délce. Očití svědkově potvrdili, že zděné stavení hořelo, kdežto dřevěná přístavba zůstala plameny netknutá. Tento podivný jev přepisovali zvláštní moci sošky sv. Jana Nepomuckého, která stála v dřevěné stavbě na chodbě. Soška byla přinesena v roce 1850 až ze Sicílie jistým

Pavlem Rakošem. Traduje se, že vykonal tuto pouť pěšky a sochu nesl v pytli na zádech.

První hasičská zbrojnice byla postavena roku 1903 a její stavbou byl pověřen p. Londýn ze Vsetína. Sloužila téměř půl století, ale svými rozměry nevyhovovala nárokům hasičů, a proto byl roku 1949 položen základní kámen současného Domu hasičů. Tato stavba byla podporována milodary členů sboru a občanů, kteří odpracovali mnoho brigádnických hodin.

Samaritáni pomáhali

Velmi cennou složkou sboru bývala samaritánská služba. Tvořili ji zdravotníci, kteří byli vyškoleni ve vsetínské nemocnici. Ošetřovali zraněné nejen při požárech, ale byli cennými pomocníky i obvodním lékařům, kterým pomáhali i při menších operacích.

Do života sboru těžce zasáhly obě světové války. Do té první narukovalo 22 bratrů a mnoho z nich se už nevrátilo, jiní vstoupili do legií. V meziválečném období si lidé mohli krátce vydechnout a věnovat se i příjemným záležitostem. Pod vedením učitele Pšeničky byl založen hasičský hudební kroužek, jenž čítal 24 členů. Všichni vystupovali v krásných valašských krojích s bruncleky.

V roce 1928 si sbor díky veřejným sbírkám pořizuje 1. motorovou stříkačku od firmy Smékal za 24 000 korun. V roce 1930 dostávají hasiči povolení provozovat kino v obci. Toto právo postupují později organizaci Orla.

Těžká 30. léta

Na Vánoce roku 1931 se poprvé rozzářila v naší obci elektrická světla. Při budování elektrického vedení bylo nápomocno mnoho bratrů. I třicátá léta však měla své stinné stránky. Zuřila hospodářská krize a začaly přibývat požáry - možná si tak lidé chtěli pojištěním pomoci v těžké době. Další náročnou zkouškou se stala druhá světová válka, ale ani ta nezastavila činnost hasičů, ba naopak, neboť začalo fungovat tajně ustanovené požární obranné družstvo.

Hasiči si zakoupili auto Krupp a začali s přípravou na stavbu nového po-

žárního domu. Jak uvádí kronika, kterou poctivě vedl pan učitel Alois Šmidák, jen pod Saxovou grapou bylo nalámáno na 50 kubíku kamene. Všichni si pamatujeme nebezpečnou zatačku u Saxova mostu, která činila po dlouhou dobu řidičům potíže. Už v roce 1951 měli namále cestující velkého autobusu, který sjel vedle Saxů do potoka Vranče a následovalo ho i malé sanitní auto červeného kříže. Cestující naštěstí vyvázli bez zranění. Při nehodě asistoval a pomáhal i náš hasičský sbor.

(Ivana Lušovská, Jana Kysučanová)

Foto: Současný výbor SDH

Nový Hrozenkov

Spojení N. Hrozenkova s Dušanem Jurkovičem a Mikolášem Alšem

Co má společného pomník Milana Rastislava Štefánika, dělnické kolonie v Hronově či stanice lanovky na Lomnický štít? Odpovědi na tyto otázky a mnoho dalších zajímavých informací se mohli zájemci dozvědět na putovní výstavě s názvem Dušan Jurkovič – architekt a jeho dům, kterou hostily výstavní prostory Maštale, nacházející se v areálu Památníku Antonína Strnadla. Výstava mapovala Jurkovičův život a průřez jeho tvorbou s důrazem na architektonické působení ve Vsetíně a na Valašsku vůbec.

Slovenský architekt Dušan Samo Jurkovič (1868–1947) spojil s Valašskem deset let svého tvůrčího života. Nastoupil jako asistent u architekta Michala Urbánka ve Vsetíně, s nímž spolupracoval až do roku 1899, kdy Valašsko opouští

jako uznávaný „básník dřeva“ a usazuje se v Brně, kde rozjíždí samostatnou architektonickou praxi.

Jurkovič byl okouzlen valašskou architekturou, podnikal etnografické výzkumy v terénu a prováděl kresebnou i fotografickou dokumentaci. Své znalosti uplatnil při realizaci národopisných výstav ve Vsetíně (1892) a v Praze (1895). Valaši povzbuzeni úspěchem Umělecké a valašské národopisné výstavy na Vsetíně, kterou během 14 dní navštívilo na **20 tisíc lidí** a která patřila mezi oblastními výstavami k těm nejzdařilejším, se rozhodli představit svůj region velkorysým projektem, a to zbudováním početného souboru tradičních valašských lidových staveb – tzv. Valašské osady. Vypracováním projektu dědiny pro výstaviště v tehdejších Zem-

ských sadech byl jako člen instalačního odboru pověřen právě Dušan Jurkovič. Výstavbu osady provedla vsetínská stavební kancelář jeho zaměstnavatele, architekta Michala Urbánka. Předlohy pro jednotlivé stavby čerpal Jurkovič z valašského venkova, např. z Nového Hrozenkova.

Velkou oporou, pomocníkem a rádcem mu byl při výběru vzorových staveb milovník valašské lidové kultury, zejména novohrozenkovské, Josef Ország Vranecký st. (1866–1939). Dokonce pro Jurkoviče vypracovával i kresebnou dokumentaci a pořídil modely.

O výrazném podílu Vraneckého na přípravných pracích pro NVČ v Praze svědčí dopisy Jurkoviče Vraneckému z 13. prosince 1893 a 19. března 1894 (z VMP v Rožnově p. R.) V prosincovém

psaní ze Vsetína Jurkovič žádá o opravu svého přiloženého popisu „chaloupky valašské“ a o jeho doplnění. Ubezpečuje ho: *S náčrtky o které jsem Vás prosil si moc práce nedávejte, to nemá důležitosti (pěkná čistá kresba), jen správné formy mají cenu. A prosí jej: Budte tak laskav, a přispějte k věci, aby stavitelství lidové, valašské na výstavě národop. čestně zastoupeno býti mohlo...*

V březnovém dopisu, ho informuje o úmyslu delegátů valašských měst zbudovat na NVČ v Praze valašskou usedlost: *S vypracováním veškerých nárysů k tomu účelu byl jsem pověřen já. Dřív než se do toho pustím dojeďte k Vám, a poradíme se... Velice Vás prosím by jste materiál k pracem tímto nutný laskavě sbíral, já toho času nemám, musím se starat předně o své živobytí. Na modele, které zhotoviti slibujete se skutečně těším....*

Pochvalně se vyjadřuje o kresbách, které mu Vranecký doposud dodal: *Náčrty Vaše které jsem si obkreslil jsou velice umné, kresba v každém ohledě dostačí. Jsou Vám ze srdce povděčen. A děkuje mu*

i za kritiku své práce: *Že práce mé v oboru tomto nejsou správné, čistě valašské, a dokonale, to já vím, těší mně velice Vaše upřímnost s kterou mně to pravíte, já však žádati budu více po Vás, a sice by jste mne o všech pracích svých... Váš úsudek dal.*

Nezůstalo ovšem jen u vzájemné korespondence a osobních návštěv obou nadšených obdivovatelů lidové architektury. Podnikali spolu i národopisně zaměřené výzkumy po valašském venkově, zejména po údolí Stanovnice a dalších hornovsetínských končinách.

Kromě informací a dokumentárních fotografií k nejvýznamnějším stavbám Jurkoviče, nabídl výstava v N. Hrozenkově také velké nástěnné kopie návrhů Mikuláše Alše pro figurální i ornamentální sgrafitovou výzdobu vsetínské Občanské záložny. Na pozvání stavitele Urbánka zavítal pracovně Aleš na Valašsko dvakrát, a to v červenci roku 1896 a 1897. Během první návštěvy zajel i do Nového Hrozenkova, kde pobyl u Josefa Országa Vraneckého st.. Mezi Urbánkem a Alšem vzniklo pevné přátelské pouto.

Foto: Takto zpodobnil Mikoláš Aleš boha Radegasta.

Z návrhů nakonec byla realizována pouze výzdoba fasády provedená malířem Josefem Bosáčkem (1857–1934), na které se kupodivu podílel i Dušan Jurkovič. S Jurkovičem spolupracoval Aleš při výzdobě jídelny Libušín na Pustevnách (1899).

Poslední součástí novohrozenkovské výstavy byl dřevěný nábytek inspirovaný lidovým motivem vyrobený podle návrhů Dušana Jurkoviče.

podle informací zveřejněných na výstavě zpracovala Ivana Lušovská

Mateřinky

Broučci z Vranče

Začátkem roku se byli předškoláci seznámit s místní základní školou. V měsíci únoru jsme pořádali ve školce karneval spolu s Balónkovým klauzem. Děti si zhotovily masky, některým pomáhali rodiče.

V březnu nás navštívilo divadélko s představením O popletené slepici, které se dětem velice líbilo. Divadélka k nám do školky zavítala každý měsíc. V jarním dopoledni 23. března jsme s dětmi vynesli Moranu do místního potoka. Každoroční velikonoční dílny se konaly 25. března a měly velkou účast. Děti si s rodinnými příslušníky namalovaly a ozdobily vyfouklá vajíčka, vyrobily velikonoční dekorace a kornout se zajíčkem. Letošní focení dětí se konalo začátkem května uvnitř budovy školy, a to vzhledem k nepříznivému počasí.

Tradiční besídka pro maminky proběhla 7. května. Děti maminkám připravily pásmo říkanek, písniček, tanečků a scénku ke Dni matek od Věry Bajarové. Na závěr děti obdarovaly maminky vlastnoručně vyrobenými obrázky na zavěšení. Pro maminky napekla paní kuchařka Marie Maňáková linecké cukroví.

Během května nám místní pracovní

četa městyse oplotila hřiště u školky, byl dovezen nový písek a nakoupeny nové hračky. Nové pískoviště nám zhotovil zdarma pan Píšek z Vranečky, za což mu děkujeme. Mezinárodní den dětí proběhl v naší školce na indiánské téma. Děti si donesly kostýmy, které jsme dekorovali korálky, krepovými stuhami a malováním. Společně jsme vyrobili čelenky, amulety s originálním indiánským jménem pro každého, natřeli obličej barvami a učesali copy. Děti měly nachystaný pestrý program, přeskakovaly přes oheň, házely lasem, jezdily na koni, bubnovaly, skákaly v pytli, tancovaly, naučily se indiánská pravidla, pár indiánských slov, poslouchaly indiánskou hudbu, navlékaly korálky, skládaly obrázky, hádaly hádanky, zpívaly, vytvářely indiány z otisků dlaní a prstů a nakonec šly hledat do lesa poklad. Na závěr je na zahradě školky přivítalo típí, zmrzlina a balíčky sladkostí.

V červnu jsme navštívili místní hasičský sbor, kde se děti dozvěděly zajímavé informace od pana Oravce a Žárského, mohly si vyzkoušet stříkání z hadice, nasadit si masku, helmu a projet se v hasičském voze. Další týden jsme se vydali do místní knihovny, kde měla paní Pekařová

připravené knihy, časopisy a hry. Cestou zpět do školky jsme se zastavili v kolářství u pana Krystyníka, který dětem přiblížil tajemství svého řemesla. V pátek před poutí se děti i přes nepřízeň počasí povozily na dětské manéži. Poslední červnový pátek jsme pasovaly předškoláky, kteří po ústním slibu obdrželi šerpu, čepici se střapcem, básničku, knížku, psací potřeby a sladkosti. Během června nás navštívili příslušníci policie ČR z obvodního oddělení v Karolince, kteří dětem udělali přednášku, předali vystříhovánky a omalovánky. Děti si mohly nasadit neprůstřelnou vestu, sáhnout si na obušek, pistoli, terč a vyzkoušet si vysílačku a sirénu. Koncem června jsme navštívili Památník Antonína Strnadla, kde si děti prohlédly výstavu obrazů, seznámily se s lidovými zvyky a salašnictvím, a to prostřednictvím vyprávění paní Krétové. Zvládli jsme toho od začátku roku hodně a od září se zase těšíme na nové zážitky.

Děkujeme všem rodičům, kteří se zapojili do našich aktivit a ohodnotili kladně naši práci s dětmi a děkujeme paní starostce Špruncové za vstřícnost při realizaci našich požadavků.

(N. Plánková)

Co mají děti rády a čím by chtěly být

Je toho spousta a stále se to mění. Např. Adámek vloni chtěl být tesařem jako tatka, letos už chce být raději traktoristou. Klárka by se ráda stala princeznou, aby nemusela nic dělat, ale změnila to na malířku. Mirinka by nejraději byla maminkou a měla 5 holek a k tomu Lukáška. Zato Ondřej povolání nemění, stále chce být policajtem, protože má rychlé nohy, aby chytal zločince. Však za pár let uvidíme.

A abychom dětem některá povolání přiblížili, pozorujeme a navštěvujeme různé profese ve svém okolí. Navštívili jsme místní knihovnu, p. Pekařová nám zapůjčila knížky i CD s pohádkami. Do

pekárny nás zase přilákala vůně pečného chleba. Děti už teď ví, kudy se sype mouka, v čem se mísí těsto, jak se klade chleba do pece a taky jak chutná. Vynikající jsou i křupavé tyčinky, které děti dostaly jako dar od p. Kulčákové. Navštívujeme i ordinaci Mudr. Zvěřiny, který dětem ochotně věnuje svůj čas, třeba za nějakou dobu budeme mít nové lékaře. Návštěva Valašské galerie a Památníku A. Strnadla byla zase inspirací pro děti s uměleckými sklony. Štěpánek Z. prohlásil, že by chtěl být p. farářem a mít moc zvířátek jako otec Marek. No a na faře jsme ještě nebyli, tak třeba příští rok.

Emá Janáčková

Den maminek

Uplynul nám další rok a opět tu byl tak čekávaný Den maminek. V našem městysi Nový Hrozenkov uspořádal besídku pro maminky spolek „Orel“.

Děti se na tuto akci s radostí připravovaly již delší čas, a to trénováním písniček, básniček, tanečků, dramatizací veršovaných pohádek F. Hrubína či ukázkou jógy. Myslím si, že jsme se našimi výkony hravě vyrovnali mnohem starším dětem, které na této slávě také účinkovaly. Nejedna maminka musela zamáchnout dojetím slzu, jiným zase vykvetl úsměv naitech a byly pyšné na své děti. Za svou snahu a zdařilý program si děti odnesly sladkou odměnu.

Bc. Tereza Slováčková

Když rodiče pomáhají...

Nic netrvá věčně, zvláště věci ze dřeva, které se vlivem počasí stávají nevyhovující z hlediska bezpečnosti dětí. Také proto jsme se rozhodli nahradit původní dřevěné obruby pískovišť za plastové.

Za celou rekonstrukci bychom chtěli tímto poděkovat p. Petru Lušovskému a p. Jiřímu Čaníkovi, kteří mají své děti v naší MŠ a nejen ochotně, ale i bezplatně se této práci ujali. Bylo potřeba odstranit staré betonové obruby, nově obezdít a namontovat plastové lavičky. Tato pomoc nás velmi těší a není jediná.

Po celý rok rodiče sbírali a nosili vršky z pet lahví. S dětmi jsme je pak třídili podle barev a věřte, nevěřte, bylo jich 90kg. Peníze pak budou sloužit dětem.

Poděkování patří i p. Plánkovi, který s p. Drápkem a p. Valíčkem připravili pro naše děti zábavné a poučné dopoledne na téma „myslivost a české lesy“. Školní zahrada se rázem proměnila v lesní pracoviště i se zvířaty, naštěstí jen vycpanými. Po soutěžních aktivitách se děti soustředily kolem p. Valíčka a za

jeho asistence dálkovým ovladačem přitahovaly kládu a rozštěpaly dřevo, které se použilo později na táborák. Za své vzal i indiánský totem. Také on podlehl zubům ostré motorové pily. Zejména pro chlapce to byl obrovský zážitek. Po této zkušenosti se možná rozšíří řady dřevorubců.

(ej,ts)

Místo oslav potopa

Prvního června se slaví Den dětí. Tak ten letošní se zrovna nevydařil. Za deset minut šest nám přerhl spaní budíček a všichni zaměstnanci MŠ nastoupili do třídy Motýlků, aby se s hadrami a ručníky pustili do odsávání zatopených prostor.

Je to už potřetí od začátku otevření této třídy, co jsme se museli potýkat s nadbytkem vody. Tentokrát praskla hadice v dětské umyvárce (vada materiálu) a třída byla týden nefunkční. Jak se říká: „Do třetice všeho dobrého, v našem případě zlého.“ Doufejme jen, že s magickou trojkou to bylo naposledy. Oslavy dětského dne se musely o pár dnů odložit. Sluníčka si udělala výlet do sousední Karolinky. A věřte, že procházkou z Raškova až po náměstí bylo co pozorovat. To už zněly dotazy: „Kdy už bude ta zmrzlina?!“ A byla.

Emá Janáčková

Psí návštěva

V polovině května přišla do naší školíčky velmi příjemná návštěva, a to kříženka labradora a retrívra fenka Ariska se svojí cvičitelkou. Nebyla to obyčejná návštěva s pejskem, ale šlo o psa cvičeného pro canisterapii.

Paní cvičitelka nejprve děti s pejskem seznámila a vysvětlila jim, na co je cvičený. Jde např. o masírování těla handicapovaných lidí, nošení přesně zadaných věcí jako jsou klíče, jídlo či kapesníčky a výpomoc v logopedické třídě. Pro děti bylo velkým zážitkem, že z nich pejsek postupně smlsával piškoty, zatímco ležely na koberci.

Děti měly možnost vyzkoušet si zadávání povelů Arisce. Cvičitelka také děti obeznámila s tím, jak se chovat či nechovat k cizím psům, ale také jak re-

agovat při střetu se psem zaběhlým či dokonce zuřivým.

Na závěr dostala každá třída na památku fotku Arisky a za úkol, aby ji namalovala při její práci, při canisterapii. Pro děti to byl obrovský zážitek, navzdory tomu, že mnoho z nich doma pejska má. Již po skončení akce se p. učitelka ptaly, kdy Ariska přijde zase.

Bc. Tereza Slováčková

V koňském sedle odmala

Přiblížil se konec školního roku a s ním čas výletů. Tentokrát jsme se vydali s naší třídou „Motýlci“ na výlet do Břežité, kam jsme byli pozváni rodinami Čaníků a Haničáků, jejichž děti navštěvují naši třídu.

Po krátké jízdě autobusem a následné pěší túře do kopce jsme přišli na místo určení, kde pro nás „organizátoři“ přichystali všemožné dobroty, po kterých se v momentě „zaprášilo“, což jsme brali jako známku toho, že jsou děti připraveny na splnění cíle našeho výletu, a to projížďku na koních.

Pro děti byli připraveni dva koníci, Sedmikráska a Genesis, kteří byli velmi klidní, a dokonce se dětmi nechali vést. Dětem se velmi líbily také bezpečnostní helmy, které dostaly na své malé hlavičky pro případ úrazu, ale nemuseli jsme se o jejich zdraví vůbec bát, neboť je jistili dva šikovní urostlí tatínci. A protože nám po projížďce na koních značně vyhládklo, opeklí jsme si s dětmi před návratem do školky ještě špekáčky.

Ještě jednou bychom chtěli, takto veřejně, poděkovat Ji-

řině a Jiřímu Čaníkovým, Veronice a Michalovi Haničákovým, a také dědečkovi Jiřímu a všem, kteří jim při našem výletě do Břežité asistovali.

Bc. Tereza Slováčková

Ze školních lavic

Nová školská rada pro roky 2015 – 2018

Ve čtvrtek 16.dubna 2015 proběhla poslední část volby do školské rady. Byli tak zvoleni zástupci z řad rodičů žáků školy a doplnili již dva zvolené zástupce pedagogů a dva jmenované členy zřizovatele.

Složení nové rady:

Mgr.Miroslava Haničáková – předsedkyně školské rady
 Mgr.Vladimír Vičík
 Věra Zbranková
 Pavel Johec
 Pavla Stupková
 Robert Valíček

Prostřednictvím zástupců školské rady předkládejte návrhy, dotazy a připomínky k chodu školy. Na prvním zasedání,

byl schválen nový volební a jednací řád, ředitel školy informoval o změnách v legislativě dotýkajících se pravomocí a činnosti školské rady. Shodli jsme se na plánovaných rekonstrukcích ve škole, jsme ve shodě na urychlené realizaci projektové dokumentace na novou tělocvičnu. Na dalších setkáních budeme řešit změny a schválení nového školního řádu, vyhodnocení realizace stavebních úprav, návrhy na realizaci na využití školní zahrady a podkrovních prostor přístavby jídelny.

Děkuji všem kandidátům za souhlas s kandidaturou, rodičům a pedagogům za úspěšnou volbu. Těším se na úspěšnou a konstruktivní spolupráci s novou školskou radou.

Mgr.Igor Haša, ředitel školy

Oslava 70. let osvobození Nového Hrozenkova

Pietní akt k výročí konce II. světové války proběhl za účasti starostky městyse Bc. Stanislavy Špruncové, poslance Parlamentu ČR Mgr. Petra Kořenka, ředitele školy Mgr. Igora Haši, faráře P. Marka Poláčka SVD z farnosti Nový Hrozenkov, knihovnice Emilie Pekařové a zástupců Policie ČR z Karolinky pprap. Bc. Richarda Ježíka a pprap. Eduarda Lušovského.

Žáci školy, děti ze školky a místní občané si připomněli významné výročí nejen obce Nový Hrozenkov. V proslovech hostů zaznělo poděkování a výraz úcty našim předkům za statečnost, odvahu a odhodlání bojovat proti zlu, které i v dnešní době může zasáhnout naše životy. Na závěr sbor žáků zazpíval národní hymnu a žáci 9. ročníku vzpomínkovým pochodem odešli položit věnce také k památníku obětem války k Saxovu mostu a na místní hřbitov.

Ředitel školy společně s paní starostkou Vrančí a k památníku Na Vápence. a paní knihovnicí položili věnce u školy ve

(zš)

Foto: Žáci uctili památku obětí války pietním aktem a položením věnce.

Výlety a exkurze školy

K závěru školního roku patří školní výlety. Cestujeme za poznáním i pro společně strávený čas mimo školu.

Mezi tradiční cíle patří ZOO Lešná a zámek Vizovice, kam zavítali žáci 1. a 2. třídy, zámek Buchlov navštívila 3. A a 5. třída, Vítkovice – Svět techniky mohly zhlédnout děti ze 3. B a 6. třídy se vydala po náročné 15 kilometrové túře z Pustevn přes Radhošť do Rožnova. V kempu zažily děti bezesnou noc, lanové aktivity v parku Gibon a samozřejmě nevynechaly návštěvu skanzenu. 7. ročník putoval s batohy na zádech po hřebenu karlovického údolí.

Tradiční byl čtyřdenní výlet a exkurze 8. ročníku do Prahy, kde žáky čekala prohlídka Pražského hradu, Petřínské rozhledny a zrcadlového bludiště na Petříně. Druhý den prošli Malou Stranu, Staré Město, navštívili Muzeum Karla Zemana a projeli se lodkou po Vltavě a Čertovce. Velkým zážitkem byla návštěva 4DX kina na Smíchově. Děkujeme ZŠ Norbertov za bezvadné ubytování, Rozíně za příspěvek

dětem na dopravu.

Netradičně zavítalo 12 žáků naší školy na několikadenní exkurzi do Londýna společně se ZŠ Velké Karlovice. Cílem bylo využít nabyté jazykové dovednosti, poznat realie Londýna, zažít pobyt v exotických hostitelských rodinách s netradičním vyznáním, kuchyní a zvyky. Žáci po dlouhé 24 hodinové cestě poznali a viděli Greenwiche (0. poledník), hrad Windsor, letovisko Brighton, oceanárium a velkolepé Národní přírodovědné muzeum s prehistorickými ještěry. Z Anglie si odvezli samozřejmě plno dalších nezapomenutelných zážitků.

Devátý ročník poznával 3 dny místopis okolí Ústeckého kraje, Litoměřic, Labe nebo pevnosti Terezín. Někteří žáci navštívili Svatý kopeček u Olomouce, když jim tento výlet zprostředkovali vyučující odpoledních hodin náboženství.

Velké poděkování patří našim žákům za vzorné a bezproblémové chování. Díky si zaslouží kolegové za přípravu, realizaci a volný čas strávený s dětmi mimo školu.

Foto: Exkurze do Londýna umožnila našim žákům prověřit jazykové znalosti a zažít na vlastní kůži jinou kulturu a zvyky cizí země.

Ve školním roce 2015/16 budeme realizovat projekt týdenní stáže pro dvacítku žáků ve Velké Británii spojenou s výukou anglického jazyka, poznáváním realie a hostitelských rodin. Náklady na tuto akci budeme financovat z prostředků Evropské Unie.

(Igor Haša)

Rekonstrukce ve škole

V jarních měsících byla dokončena rekonstrukce oplocení školního areálu. Práce byly realizovány pracovníky městyse Nový Hrozenkov a byla završena pojezdovou bránou k jídelně školy.

Uzavření prostoru školní zahrady umožní v budoucím školním roce využívat zahradu dětmi. Společně s žáky a rodiči připravíme návrhy pro oživení a využití zahrady. Počítáme s travnatým hřištěm, průlezkami, záhony s bylinkami, doplnění dřevinami a odpočinkovým koutem. Budoucí podobu zahrady ovlivní zásadním způsobem připravovaná stavební dokumentace na novou tělocvičnu.

Od dubna probíhala příprava na stavební práce ve škole na období prázdnin. Příprava projektové dokumentace na výměnu elektroinstalace ve staré budově a vyhodnocení nabídek a výběr dodavatele výměny oken a dveří ve staré budově. Výměna oken chodeb ve všech patrech staré budovy je nutností s ohledem na tepelné úspory, požadavky na bezpečnost a vzhled. Součástí velkých stavebních zásahů je výměna vstupních dveří v hliníkových rámech s bezpečnostním sklem a výměna protipožárních dveří mezi starou budovou a pavilonem I. stupně.

V červnu jsme doplnili stávající so-

ciální zařízení o hygienickou kabinu pro dívky školy, čímž byly splněny podmínky vyhlášky o hygienických podmínkách školního zařízení.

V červenci odstartovala první etapa výměny elektroinstalace, rozvodných skříní, rozvod slaboproudých rozvodů – kamerového systému, internetu, hodin a rozhlasu. Cílem je zvýšení bezpečnosti dětí, zlepšení osvětlení chodeb a příprava na zvýšení využívání IT technologií na II. stupni školy. V první etapě bude realizována chodba přízemí školy, které je základem páteřní sítě této budovy, obě družiny, školní kuchyňka, kabinet tělesné výchovy.

V srpnu došlo k výměně lavic a židlí ve třídách 4. ročníku (4.A a 4.B) a 9. ročníku, která je současně učebnou anglického jazyka na II. stupni. Výškově stavitelný nábytek zlepšuje komfort práce a zdravý vývoj žáka. Ročně v průměru „odsedí“ žák ve školní lavici nejméně 3 hodiny denně, 19 dnů v měsíci. Vychází neuvěřitelných 24 prosezených dnů za školní rok. Cílem ale není jen zdravé sezení, ale i postupné doplnění vybavení tříd k herním a relaxačním činnostem. Věřím, že nápady a inspirace kolegů a dětí nás povedou správným směrem.

Igor Haša

Školní dny netradičně

Rutinu školních dnů vyučující školy zpestřili přípravou a zajištěním netradičních akcí. Mezi ně patří Den Země, Den dětí a projekt Edison.

Každá třída zábavnou formou například písni, scénkou, obrázky nebo naučným panelem představila vlastní zástupce říše ptactva. Na sokolském hřišti připravili starší žáci pod vedením Mgr. Šipulové a Mgr. Pavelky naučné vzdělávací program s kvízy a živým modelem sluneční soustavy. Žáci představili jednotlivé planety vzdálené od Slunce typickými znaky a zábavně doplnili informace maskováním a převleky. Následně pak sokolnická skupina Vancos představila některé zástupce dravců na fotbalovém hřišti s typickými ukázkami lovu.

Dětský den proběhl v pátek 5. června. Žáci prožili zábavné dopoledne plné her a úkolů. Ve skupinkách prošli postupně 10 stanovišť, které jsme umístili kvůli slunečníku ve škole, ve stínu pod stromy a dokonce i na půdě školy, kam se žáci podívali při poznávání předmětů po hmatu. Na dalších stanovištích si procvičili trpělivost při práci s udicemi, potřebovali

střelbu na florbalovou branku, zaskákali si na trampolíně, vyzkoušeli lanové aktivity, zasoutěžili si v hodu granátem, ve střelbě ze vzduchových pistolí, ukázali týmový duch při přenášení vody na lžičkách nebo při zatloukání hřebíků na co nejmenší počet úderů. Kdo zvítězil? Přece všichni, kteří se dobře bavili a odpočinuli si od každodenní školní rutiny.

Týdenní projekt stáže zahraničních studentů v naší škole pod názvem Edison vhodně doplnil výuku anglického jazyka. Studenti doslova ze všech koutů Země z Itálie, Číny, Kanady, Indonésie, Malajsie, Singapuru během týdne prostřednictvím digitálních prezentací a vlastním komentářem v angličtině seznámili žáky s životem v jejich rodné zemi. Máme možnost poznávat jejich rodný jazyk, pamětihodnosti, život rodiny, systém školství, život a zájmy mladého člověka ze vzdálené země. Studentky a studenti byli po celý týden středem zájmu celé školy a svojí spontaneitou a srdečností si nás všechny získali.

Foto: Sokolnická skupina Vancos představila dětem naše dravce.

(ih)

Foto: Lanové aktivity byly pro děti výzvou i velkou zábavou.

Aktivity v družině

V poslední době připravily paní vychovatelky řadu aktivit pro děti. Mezi oblíbené patří vždy akce spojené s ochutnáváním.

Tentokrát překvapily pestrou paletou tradičních frgálů. Den předem si připravily společně s dětmi náplně tvarohové, makové, hruškové a různé ovocné. Samotné pečení provo-

nělo nejen chodbu školy. S radostí ochutnaly nejen děti, ale i rodiče.

Tradice čarodějnických rejů pak byla využita ke karnevalu masek, kde děti předvedly, jak může vypadat slet čarodějů a čarodějnic.

(zš)

Hrozenkovská star

Ve čtvrtek 16.dubna proběhla na naší škole pěvecká soutěž Hrozenkovská STAR I., které se dohromady zúčastnilo 30 žáků ve třech kategoriích.

V porotě zasedly domácí paní učitelky Kinclová, Dvořáková, Haferníková, pozvání předsedkyně poroty přijala paní Zuzana Pavlůsková, dcera valašské královny Jarmily Šulákové. Od paní předsedkyně výherci obdrželi podepsanou fotku Jarmily Šulákové a její nově vydané CD My zme Valaši.

Výsledky Hrozenkovské STAR I.

Kategorie I.stupeň:

- 1.místo: Vojtěch Valoušek - postup do Vsetína
- 2.místo: Simona Pekařová
- 3.místo: Aneta Morávková

Kategorie II.stupeň:

- 1.místo: Marie Lukášová - postup do Vsetína
- 2.místo: Tereza Plánková
- 3.místo: Adéla Kopecká

Kategorie Duet:

- 1.místo: Martina Ježíková a Simona Pekařová
- 2.místo: Markéta Juřicová a Věra Bařáková
- 3.místo: Adam Pekař a Jan Kocurek

Všem výhercům gratulujeme a zúčastněným zpěvákům děkujeme za odvahu a chuť zpívat. (zš)

Kroužky a mimoškolní aktivity pro školáky

Školní rok 2014/15 nabízel výuku hudebních oborů a literárně dramatického oboru pod záštitou Základní umělecké školy Karolinka. Pro školní rok 2015/16 ve spolupráci s p. ředitelkou Havlovou zpracováváme novou nabídku oborů v naší škole.

Probíhajícími jednáními připravujeme nabídku vzdělávání v oborech: kytara, housle, zobcové flétny, žestě a pěvecký sbor. Pokud dojde ke schválení rozšíření kapacity ZUŠ Karolinka, pak bude otevřena i možnost náboru do žádaného výtvarného oboru pro nejmenší děti z Nového Hrozenkova. Své umění předvedla na konci školního roku hodinovým koncertem kapela Prasklá struna ve složení: Martina Ježíková - zpěv, Simona Pekařová - basová kytara, Adam Pekař - bicí, Šimon Plánka sólová kytara, Pavel Horák - doprovodná kytara. Kapela existuje druhým ro-

kem pod vedením Tomáše Jochce, učitele ZUŠ Karolinka.

Odpolední aktivity doplňuje p. Krystníková, která pokračuje v lidových folklorních tradicích. Výsledky její práce můžete obdivovat při mnoha kulturních akcích nejen v Novém Hrozenkově.

Spolupráce s místní knihovnou nabídla jak přítomnost zajímavých osobností z oblasti literatury a psaní knih, tak přednášku a filmový dokument od Stanislava Motla, který mnohé zasáhl svou autentičností a krutostí válečné doby. Děkujeme knihovnici p. Bednářové za zprostředkování.

V oblasti sportu nabízí florbalové využití pro žáky p. učitel Pavelka, mezi netradiční nabídky nejen v rámci karlovického údolí patří příprava sportovních talentů ve vzpěračském oddílu p. Orsága.

Rád bych oslovil všechny, kteří se chtějí podílet na dalších aktivitách nejen

Foto: Kapela Prasklá struna se na konci školního roku představila žákům školy.

v umění, sportu, ale i řemeslech a dalších činnostech. Žáci školy představují obrovský potenciál pro předávání zkušeností a dovedností. Jsme připraveni vytvářet podmínky pro rozvoj atraktivních činností, které mají pozitivní vliv na výchovu a vzdělávání v odpoledních hodinách.

Igor Haša

Spolupráce se sdružením Rozína dětem

Během roku poskytlo sdružení finanční, materiální i osobní podporu na mnoho aktivit pro naše školáky.

V druhé polovině školního roku zprostředkovalo občanské sdružení Rozína dětem škole

2. část představení a exkurze do historie v dobových kostýmech a kulísách společnosti Pernštejn s představením „Prmyslovci na českém trůně – králové. Dále byla finančně zajištěna doprava žáků 8. ročníku na exkurzi do Prahy, pokrytí nákladů na sokolnickou skupinu Vancos a obdrželi jsme finanční dar ve výši 20 000 Kč. Za tuto částku jsme pro potřeby žáků školní družiny zakoupili dvě nové skříně s boxy na hry a stavebnice, pro žáky I. a II. stupně nové stolní fotbalky. Děkujeme, nové věci udělaly radost nejen dětem a těšíme se na další úspěšnou spolupráci.

(ih)

Sport

Na Balatonu se utkaly dračí lodě

Poslední červencovou sobotu proběhl na Balatonu 2. ročník závodů dračích lodí pod názvem Balatonská saň. Pádel se chopilo celkem deset posádek. Je skvělé, že také Hrozenkov měl mezi posádkami své zastoupení.

Závodů se mohly zúčastnit amatérské týmy s deseti pádlujícími členy posádky a jedním bubeníkem udávajícím rytmus. Lodě řídili zkušení kormidelníci z řad organizátorů. Přihlásit se mohly tedy i posádky bez jakýchkoli zkušeností s jízdou v dračí lodi. Během dopoledne probíhaly tréninkové jízdy a samotný závod byl odstartován krátce po poledni. V kategorii Fun soutěžily týmy s minimálně dvěma pádlujícími ženami v posádce, kategorie Dračice patřila ryze ženským týmům.

Každá posádka absolvovala celkem 3 rozjíždky na čas tak, aby jela vždy s jiným soupeřem. Po třetí rozjíždce se nehorší čas škrtnul a zbývající dva se sečetly. Podle výsledných součtů časů se posádky poskládaly do finálových jízd. Hrozenkov měl želízko v ohni v posádce týmu Volejbaloví draci. Na dračí lodi si to letos Volejbaloví draci zkusili poprvé a oproti týmům, které soutěžily už vloni, byli proto trošku v nevýhodě. Přesto podali dobrý výkon a v konkurenci se rozhodně neztratili. Tři nejlepší týmy kategorie Fun Draci Cebes, Dragon Soptík Family a Město Brumov - Bylnice obdržely za své výkony draka na podstavci a každý člen posádky medaile. V kategorii Dračice soutěžila pouze jedna ženská posádka, a to Valašské kačenky.

Organizátoři byli s průběhem akce spokojeni. Zprvu uvažovali, zda závod neodvolat, protože ještě 14 dní před termí-

nem akce byly přihlášeny pouze 4 týmy. Na poslední chvíli se ale dohlásilo ještě šest posádek, takže nakonec bylo startovní pole ještě o dva týmy silnější než loni. Letos byla také např. vybojkovaná celá dráha, aby nedocházelo k problémům s plavci v závodní dráze.

Vypadá to, že příští rok se závody znovu uskuteční. Organizátoři by rádi přilákali další ženské týmy, aby měly Valašské kačenky také soupeřky. Kdyby se našly posádky zastupující obce v okolí, potom by mohli vyhlásit další kategorii.

Iva Lušovská

Vpěrači bojovali s kily i horkem

Už jsme si zvykli, že se Balaton stává přes léto centrem kulturních i sportovních akcí. Mezi ty tradiční, které se u nádrže konají každý rok, patří i vzpěračský hexagonál. Ani letos zde nechyběly hvězdy českého vzpěračského nebe – Lenka Kenisová a Jiří Orság.

Den zasvěcený vzpěračům odstartovaly dopoledne mladší vzpěračské kategorie, dospělí se představili až v odpoledních hodinách. Mezi slušnou konkurencí od nás i ze Slovenska hájily domácí barvy vzpěračky Kenisová, Po-dešvová, Saranová a Orságová. Podle předpokladu si nejlépe vedla Lenka Kenisová, která si v nadhozu poradila se stokilogramovou činkou, a ženskou kategorii tak vyhrála. Valaši ovládli také mužskou kategorii, v níž se prosadil Jiří Orság z Karolinky nadhozem 220 kg a bronz získal domácí Tomáš Matykievicz. Třešničkou na dortu pak byl výkon Michala Salaje, který za sebou nechal všechny juniory.

(il)

Ženy třetí, juniorky páté

Druhé kolo ČEZ ligy žen a juniorek ve vzpírání družstev se uskutečnilo na konci května v Brně – Obřanech. Startovalo zde družstvo žen i juniorek.

Do bojů o nejlepší výsledky nastoupil kvartet žen ve složení Kenisová,

Králová, Saranová a Korytářová. Tým podržela svým výkonem Lenka Kenisová, která v trhu dostala nad hlavu 83 kg a 107 kg v nadhozu. Celkem družstvo nasbíralo 576 bodů Sinclair, což v konečném součtu stačilo na 3. místo. V současné době figuruje hrozenkovské

družstvo žen na druhém místě v žebříčku, přičemž má ztrátu tří bodů na první Ostravu. V závodě se představily také juniorky Podešvová, Kouřimská a Urbanová. Těm se dařilo o něco méně a skončily jako družstvo páté.

(il)

S horkem a časovými limity se popralo přes 800 triatlonistů

Na Slovensko putují letos zlaté medaile pro nejrychlejšího muže a ženu terénního mini triatlonu VALACHY MAN, který se konal v pátek 7. srpna v Novém Hrozenkově jako čtvrtý podnik seriálu VALACHY TOUR 2015.

Hlavní závod vyhrál slovenský triatlet Tomáš Jurkovič, mezi ženami vybojovala zlato jeho krajanka Kristína Něč-Lapinová. I přes předpověď počasí slibující extrémní vedra se sportovci nenechali odradit a na start VALACHY MAN se jich postavilo přes 800 včetně dětí.

„Počasí? V pohodě. Aspoň jsem si otěstovala, jaké podmínky mě čekají na Havaji,“ usmívala se vítězná žena Kristína Něč-Lapinová, kterou v říjnu čeká cesta na Mistrovství světa v Ironmanu. „Hnali

jste nás dost do kopce, byl to vcelku těžký závod, ale skvělý a moc se mi líbila atmosféra. Osobně mě překvapilo, že jsem relativně dobře zaplavala,“ pochvalovala si Lapinová.

„Kdo se závodů účastní častěji, je na extrémní podmínky zvyklý. Když dobře doplňujete tekutiny, je to bez problémů. Já jsem byl spokojený, že díky počasí bylo v lese na rozdíl od loňska sucho a trať byla příjemně rychlá. Super závod, jsem spokojený“ doplnil Ondřej Fojtík, jenž v rámci VALACHY TOUR pravidelně obsazuje přední příčky a i na VALACHY MANovi patřil k adeptům na medaili. Za hlavního favorita ho označil i triatlet Jan Čelůstka, vítěz dvou předchozích ročníků, jenž musel na poslední chvíli svou účast na ob-

hajobě zrušit kvůli reprezentačním povinnostem.

Ondřeje Fojtíka, který je specialistou na horské kolo a dalším dvěma disciplínám triatlonu se věnuje jen okrajově, nakonec o 20 vteřin překonal další favorit, slovenský triatlet a čerstvý držitel třetího místa z evropského šampionátu v kros triatlonu Tomáš Jurkovič. „Slyšel jsem o VALACHY MANovi, že je to hezký závod, tak jsem mu dal přednost před XTERROU Prachatice a jsem opravdu nadšený. Trať, přestože krátká, byla náročná a nadchla mě úžasná atmosféra. Tolik diváků a závodníků málokde bývá, to jsem ještě nezažil,“ konstatoval v cíli Tomáš Jurkovič.

Dlouhá trať obnášela 350 m plavání, 16 km horského kola a 4,5 km běhu, krátká trať 250 m plavání, 12 km kola a 3,6 km běh. Než všichni závodníci v intervalovém startu vyrazili na trať, trvalo to plně tři hodiny. (mž)

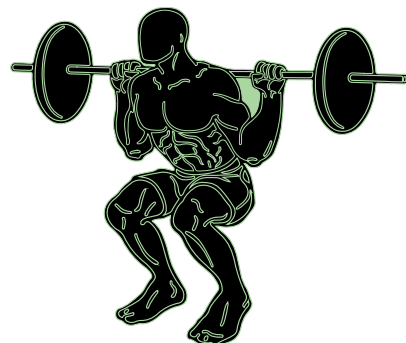
Foto: Tanec vítězů v podání Slováků Lapinové a Jurkoviče.

Vpěrači a vzpěračky z Hrozenkova sbírají medaile

Mistrovství České republiky ve vzpírání juniorů do 20 a 23 let se konalo v polovině května v Bohumíně. Také Nový Hrozenkov zde měl dvě želízka v ohni.

Ve váhové kategorii do 85 kg zvítězil s převahou Michal Salaj, který trhl 125 kg a nadhodil 140 kg. Získal tak 321 bodů, což je o 32 bodů více, než vybojoval druhý Josef Kolář z Holešova. Ve váhové kategorii do 94 kilogramů nenašel žádného přemohitele ani Vlastimil Kopecký, který tak Hrozenkovu vydobyl druhé zlato a sobě titul mistra ČR. Kopecký trhl 125 kg a v nadhozu zvedl 165 kg.

Juniorčky do 17 a 20 let bojovaly na Mistrovství ČR v Holešově o měsíc později. Ve věkové kategorii do 17 let získala bronz Vendula Kouřimská, která se prosadila na 3. místě i ve věkové kategorii do 20 let. Tady si výborně vedla Marie Podešvová, která trhla 53 kg a nadhodila o deset kilo víc. Svými výkony si řekla o zlatou medaili.

(il)

Malí fotbalisti se posunují výš

Starší příprava skupiny A skončila v ročníku 2014-2015 na 4. místě, a to v desetičlenné skupině. Oproti podzimu si polepšili o jedno místo.

„Osobně považuji toto umístění za úspěch. Byl jsem s kluky velmi spokojen. Musím je pochválit hlavně za poctivost v tréninku a nasazení v zápase. Potvrzuje se, že když se něco dělá pořádně a poctivě, výsledky se dostaví,“ je přesvědčen trenér Miroslav Kovář. Kluci si zvykají na kázeň, což jim jistě neuškodí, a bez které se v tréninku neobejdou. Dostávají základy fotbalu, ale i sportovního chování. Trenér si velmi cení pomoci rodičů, kteří pomáhají s dopravou, zápisem zápasu nebo přípravou hřiště.

Předpovědi špatných proroků, kteří

po odchodu Pavlíka Chromčáka, jenž vloni nastřílel soupeřům sto gólů, předpovídali, že družstvo bude dostávat deseti gólové přiděly, se nepotvrdily. Naopak. Střelci se našli a hrálo se více kolektivněji. „Myslím, že bychom mohli být ještě lepší, kdybychom udrželi výsledky z prvního poločasu. V pěti zápasech jsme vedli o tři góly, ale stav jsme neudrželi,“ lituje trenér Miroslav Kovář. „Nemůžeme se vymlouvat, když nám rozhodčí neuzná gól, mladí kluci spálí šance nebo že střílíme do tyčí. A že jich bylo. To není důležité. Hlavní je vidět spokojenost dětí, rodičů i fanoušků. To je pro mě ta největší odměna,“ dodává Miroslav Kovář. Rozhodně nepatří mezi trenéry, kterým jde jen a jen o výsledky. Také proto se snažil dávat příležitost všem

hráčům, jak to jen šlo. Snad by družstvo dalo víc branek a dostalo méně gólů, ale k čemu by to bylo? Jak by se nezkušení kluci naučili hrát, kdyby nehráli zápasy? Velkou oporou týmu je brankářka Kája Kopecká. „Netuším, kolik je v okrese dobrých brankářů, ale Kája patří rozhodně k těm nejlepším, co jsem kdy viděl,“ chválí svou svěřenkyni trenér, který tvrdí, že důvěřovat dětem se vyplatí. U někoho to přijde hned, u jiného později.

Po sezóně čekala malé fotbalisty a jejich rodiče rozlučka s opékáním. Rodiče si mohli vyzkoušet, jak ve fotbalu uspějí se svými ratolestmi. Možná při tom i zjistili, že to není jen tak, jak se to někdy z lavičky jeví.

(il)

Máme mladší žáky a poprvé i mladší přípravku

Z kategorie starší přípravy odchází 6 hráčů. Aby to nedopadlo podobně jako v minulých letech, rozhodl se trenér založit mladší žáky.

„Jelikož máme v starší přípravce málo dětí, budou hrát v mladších žácích. Věřím, že to kluci zvládnou i proti starším,“ je si jist Miroslav Kovář. Znamená to tedy, že starší příprava nebyla přihlášená, ale máme mladší žáky (hraje se na půlce hřiště 7+1).

Poprvé má Hrozenkov přihlášenou i mladší přípravku, kterou vedou Ondra Mikula, Dušan Kováč a Zdeněk Štuler. Hraje se turnajově (4+1 hráč) na malé branky. Držme jim palečky a podpořme je tím, že se na ně přijdeme podívat a fandit. Je to vskutku příjemná podívaná, jak se začínající fotbalový potěr snaží. „Když vidím, v jakém počtu a jakým způsobem trénují, vím, že se nemají čeho bát,“ je si jist Mirek Kovář, který je rád, že

se začínajících hráčů ujali další trenéři a nenechali ho v tom samotného.

Treninky mladší přípravy se konají v úterý a pátek od 17 hodin (kontakt Ondra Mikula – 603 552 208).

Treninky mladších žáků se také konají v úterý a pátek od 17 hodin (kontakt M. Kovář 734 827 489). Trenéři vzkazují: „Rodiče, přestaňte se vymlouvat a dovedte nám děti.“

(il)

Formani se utkali v Hrozenkově

Už potřetí za sebou patřil závěr letních prázdnin v našem městysu Formanskému dni. Celkem 14 vozatajů a jejich spřežení z Nového Hrozenkova a okolí se utkalo v několika disciplínách, které prověřily nejen sílu koní, ale i jejich obratnost a poslušnost.

Formanský den zahájili vozatajové průvodem přes městys. Na jednom z vozů vyhrávala novohrozenkovská dechová hudba a zvala příznivce koní a formanů na prostranství u stáje Utah, kde se celá akce odehrávala. Prvním bodem programu byla vozatajská soutěž zvaná formanka, která se zaměřila na šikovnost koní a jejich spolupráci s formany. Na účastníky čekala trať s dvanácti překážkami, mezi nimiž nechyběl slalom, průjezd příkopem, couvání nebo přejezd přes dřevěný můstek. Nejlepšího času dosáhl František Tymarák s černou párou Cigánem a Simonem, těsně druhý skončil František Koňářik s Šohajem a Aronem a třetí místo vybojovali pro Karla Haferníka Ostra s Rigošem.

V další disciplíně se museli formani popasovat s ovladatelností svých spřežení při manipulaci s kládou. Šlo o simulaci podmínek práce s koňmi v lese. Tady si nejlépe vedl Martin Pochyba s hnědáky Šípkem a Aronem, na paty mu šlapal druhý František Koňářik s Šohajem a Aronem a bronz tentokrát patřil Radku Leskovjanovi s Honzou a Kaštanem.

Závěr Formanského dne patřil těžkému tahu. Formani měli v každém kole pouze 3 pokusy a pobízet koně směli jen hlasem, bič nebyl v této disciplíně povolen. Majitelem nejsilnější páry je Jindřich Jochec z Vranče. Jeho koně utáhli neuvěřitelné dvě a půl tuny na dvaceti metrech. Stejnou váhu ale pouze na 18 metrech zvládla i pára Františka Koňáříka, který bral za tuto disciplínu stříbro. Třetí místo patřilo Františku Tymarákovi, jehož koně utáhli dvě a půl tuny na pěti metrech.

Celkovým vítězem Formanského dne se stal František Koňářik, který figuroval na medailových pozicích ve všech třech dis-

ciplínách. Pořadatelé ocenili také nejstaršího formana Valašska Stanislava Kocurka. Ten si vyzkoušel se svými hnědáky Míšou a Honzou vozatajskou soutěž a i v 82 letech nenechal nikoho na pochybách, že to s koňmi pořád umí. Umístil se uprostřed výsledkové listiny a porazil i mnohem mladší soupeře. Diváci pak mohli rozhodnout o tom, kdo vlastní nejkrásnější páru. Nejvíce hlasů získali vraníci Baron a Barin Jana Václavíka z Halenkova.

Přestože panovalo až nepříjemné tropické počasí, Formanský den přilákal na 500 diváků, jimž pořadatelé kromě pěkné podívané nabídli také bohaté občerstvení. „Největší dík patří Františku Tymarákovi, který vzal na svá bedra hlavní organizační záležitosti a především MVDr. Jiřímu Novosadovi, jenž zařídil velmi náročnou veterinární administrativu. Poděkovat chceme všem, kdo přiložili ruku k dílu,“ říká na závěr Iveta Haferníková ze spolupořadatelské stáje Utah.

Ivana Lušovská

Foto: Nejsilnější pára patří Jindřichu Jochci z Vranče. Jeho koně dokázali utáhnout dvě a půl tuny 20 metrů.